

ใบความรู้ที่ ๑๒ เรื่อง คำเชื่อม
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง รู้เลิศรสครบสำหรับ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง คำและหน้าที่ (๒)
รายวิชา ภาษาไทย ๑ รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

“คำเชื่อม”

การใช้ภาษาอธิบายหรือเล่าเรื่องราวใด ๆ ข้อความนั้น ๆ ต้องต่อเนื่องกันวิธีการ ทำให้ข้อความต่อเนื่องกัน วิธีหนึ่งคือ การใช้คำเชื่อมเพื่อเชื่อมคำ ประโยคหรือข้อความเข้าด้วยกัน การเชื่อมหน่วยทางภาษามีทั้งการเชื่อมหน่วยที่เสมอภาคกัน เช่น เชื่อมคำกับคำ เชื่อมประโยคกับประโยค หรือเชื่อมข้อความกับข้อความ และการเชื่อมหน่วยที่ไม่เสมอภาคกัน เช่น เชื่อมอนุประโยคเข้ากับमुखยประโยค การเชื่อมนี้อาจเชื่อมเพื่อแสดงการรวมกัน แสดงความแย้งกัน แสดงเหตุผล หรือแสดงความหมายอื่นก็ได้

คำที่พิมพ์ด้วยตัวหนาต่อไปนี้เป็น**คำเชื่อม**ที่เชื่อมคำกับคำ

แสดงความรวมกัน เช่น **พี่กับน้อง** **ยายกะตา** **อ่านและเขียน**

แสดงการเลือก เช่น **หมูหรือเนื้อ** **ขนมหรือผลไม้**

คำที่พิมพ์ด้วยตัวหนาต่อไปนี้เป็น**คำเชื่อม**ที่เชื่อมประโยคกับประโยค

แสดงความรวมกัน เช่น **เขาชอบอ่านหนังสือและชอบฟังเพลง**

แสดงความแย้งกัน เช่น **พี่ขยันทำขนม แต่น้องขยันจัดบ้าน**

แสดงการเลือก เช่น **คุณจะกินอาหารไทยหรือจะลองอาหารจีน**

คำที่พิมพ์ด้วยตัวหนาต่อไปนี้เป็น**คำเชื่อม**ที่เชื่อมประโยคอนุประโยคเข้ากับमुखยประโยค

ครูที่มาใหม่เป็นศิษย์เก่าโรงเรียนนี้

(**ครูเป็นศิษย์เก่าโรงเรียนนี้** เป็นमुखยประโยค

ที่มาใหม่ เป็นอนุประโยค)

เขาพูดไม่ชัด ฉะนั้นจึงฟังไม่เข้าใจ

(**เขาพูดไม่ชัด** เป็นमुखยประโยค

ฉะนั้นจึงฟังไม่เข้าใจ เป็นอนุประโยค)

ที่เขาบอกมานั้นเป็นความจริง

(**เป็นความจริง** เป็นमुखยประโยค

ที่เขาบอกมานั้น เป็นอนุประโยค)

เขาทำงานหนักเพื่อให้ลูก ๆ สบาย

(**เขาทำงานหนัก** เป็นमुखยประโยค

เพื่อให้ลูก ๆ สบาย เป็นอนุประโยค)

จากหนังสือวิธีภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน้า ๒๓-๒๔

